

Във вихъра на цветното въображение

Мария Карнейро

Във фоайето на Арт Принтинг Хаус във Вилнюс са се събрали множество въодушевени малки дечица. Момиченца в бляскаво розово и момченца в синьо, с тениски на супер герои. С тях са и родителите, които ги придружават. Изглежда да е спокойна неделна сутрин.

В черната кутия на спектакъла „Бащина приказка“ (показан на 5.10.2014 на фестивала „Сиренос“ във Вилнюс, Латвия) сценографията ми напомня за онази игра от детството с дървените блокчета, с най-различни форми, подредени едно върху друго. Незабавно въображението ми се задейства и си припомням за времената на радостни игри, същите, каквито спектакъла се готви да разкаже.

В началото разказвач ни въвежда в историята на весел баща и неговата игрива дъщеря. Заради многото работа до късно, бащата все няма време да разказва приказки на дъщеря си, затова я кара да използва въображението си, и така да се забавлява. Потопена дълбоко в своите илюзии, тя се среща с магически създания, които идват и я отвеждат в света на цветовете, игрите и смеха. Този вълшебен свят всъщност е земя на искрящи в тъмното светлини, които се отразяват в най-различни форми. Някои от тях приличат на лъчите, които падат по морското дъно.

Пътуването на момичето в този илюзорен свят и на бащата – тръгнал по стъпките на своята малка принцеса, са изобразени чрез взаимодействието

Мария Карнейро (1988) завършва Театрознание във Факултета по изкуства на Лисабонския, след което прави магистратура по „Театрална режисура и продуцентство“ в Художествената школа на Порто. Мария е изследовател в Център за наука „Арналдо де Араухо“. Част е от екипите на Центъра за изследване на сценичните изкуства, Уелс и датската Hotel Pro Forma, в която работи и като асистент-режисьор.

между тялото на актьора в жив план и на неговата виртуална проекция, прожектирана върху постоянно пренареждащите се блокове. Всяка нова картина често намира своята движеща се повърхност и учудва с формата, която създава. Сценичният под се превръща в един вид интерактивна повърхност, която реагира, когато стъпваш или пък подскачаш. Този нов свят е белязан и от ярък музикален дизайн, който пряко кореспондира с движението на актьорите и техните реакции.

И така, докато отчаяно търси своята малка дъщеря, бащата попада на магическите създания, които са я отвели. За да го срещнат с нея, те му поставят едно единствено условие – да започне да използва въображението си. За целта той се впуска в битка да унищожи Краля на Страх в неговия Страховит замък. Навярно най-интересната драматургична хрумка в спектакъла – намигане към родителите в залата.

Когато бащата и дъщерята се срещат – на лице е нова експлозия от цветове и форми. Те щастливо се завръщат вкъщи, където отсега нататък ги очакват само игри и нови приключения.

В края на представлението, заредени с цвят и музика, децата от салона, стояха на ръба на своите столчета, готови да аплодират силно тази магическа приказка.

Превод от английски **Михаил Байков**

Материалът е писан специално за „КуклАрт“

Информация

На 21 март 2014 г. – Световен ден на кукления театър, в Столичния куклен театър се проведе тържество за връчването на ежегодната **награда „Сивина“ за млад актьор-куклар**. Наградата е учредена от режисьорската колегия към АКТ-УНИМА, България. Самата организация на нашите куклени дейци заедно със Съюза на артистите в България организира тържеството, на което бяха обявени номинираните актьори: Стоян Дойчев за ролите на Малволио, Капитана, Себастиан, Страж и Шут в „Дванайста нощ“ от Шекспир на ДКТ-Сливен (режисьор Съби Събев) и Стефан Димитров за ролята на Джак Басмата в представлението „Жената с главно М, или Разкази от бъчвата II“ от Димитър Иванов в СКТ (режисьор Димитър Стефанов).

Наградата получи **Стоян Дойчев**.

На 9 януари 2014 г. бяха обявени номинациите за наградите на Съюз на артистите в България „Икар 2014“. За кукленото изкуство те бяха определени от комисия в състав: Богдана Костуркова, Майя Петрова, Славчо Маленов. А самите награди бяха определени от комисия в състав: Александра Гюзелева, Боил Банов, Камелия Николова, Михаил Шишков-син, Стефан Щерев, Чавдар Гюзелев, Лальо Христов.

Следват номинациите в двете категории (носителите на наградите, обявени на 27 март 2014 г., са почернени).

За куклен спектакъл

„Аз, Сизиф“ драматургия и режисура Веселка Кунчева, Продуцентска къща „Контраст филмс“;

„Басни“ по Лафонтен, режисьор Бисерка Колевска, ДКТ-Бургас;

„Бурята“ по Шекспир, режисьор Катя Петрова, Столичен куклен театър.

За индивидуално постижение в кукленото изкуство Ана-Мария Лалова за Вещицата в „Джуджето Дългоноско“, режисьор Бисерка Колевска, ДКТ-Сливен;

Свила Величкова за сценографските решения на „Басни“, ДКТ-Бургас и „Джуджето Дългоноско“, ДКТ-

Сливен; и за костюмите на „Професия Лъжец“, спектакъл на Стефан Москов, ДКТ-Варна;

Христо Йоцов за музиката на „Бурята“, СКТ.

Освен това АКТ-УНИМА, България присъди своята награда „Икар“ за принос към кукленото изкуство, която тази година получава голямата българска куклена актриса актрисата Лина Бояджиева. ■

In memoriam

Елена Владова (2.2.1945 – 14.10.2014)

Напусна ни ст.н.с. I ст. д.и. Елена Николова Владова.

Възпитаничка на втория випуск в специалността Куклено изкуство на ВИТИЗ, Елена Владова бе дългогодишен театрален педагог в НАТФИЗ, театрален и кинорежисьор.

От 1985 г. тя се посвети на мисията на изследовател към Института за изкуствознание при БАН, в проучване на архивите, за възкресяване и съхранение на историческите сведения за българския куклен театър.

Благодарение на нея днес са запазени архивите на едни от най-значимите личности за възникването и утвърждаването на кукления театър у нас като Елисавета Консулова-Вазова, Екатерина Базилевич, Кирил Батембергски, Мара Пенкова, Георги Сараванов и др.

Резултатите от цялостната ѝ творческа и изследователска дейност са намерили място в редица книги като „Благословия на куклите“; „История на мисълта за куклен театър в България (1892 – 1972)“; „Кукли и фолклор“; „Техника на актьорското майсторство за куклен театър (Романтизъм. Модернизъм и времето След-това. За актьора в кукления театър до 90-те години на 20-и век); „Текстове за куклен театър в България до 90-те години на 20-и век“ и много други публикации, в редица периодични и специализирани издания.

Поклон пред паметта ѝ!

Проф. Славчо Маленов

Бинка Митева

1924 – 2014

Голяма българска куклена актриса, работила в Столичния куклен театър от 1951 до 1987 година, където изигра своите паметни персонажи в над 50 постановки. Един от строителите на нашия куклен театър.

Коста Димитров

1952 – 2014

Актьор и режисьор в куклените театри в Ямбол, Стара Загора, Хасково, Благоевград, в Столичния куклен театър.